

### ساحل دزدان در یایی کجاست!؟

روزنامه کیهان در شماره دیروز خود با اشاره به تکرار ادعاهای بی‌اساس امارات‌متحده‌عربی درباره جزایر سه‌گانه ایران در اجلاس اخیر کشورهای شورای همکاری خلیج‌فارس نوشت: هفت کشور عضو شورای همکاری خلیج‌فارس عبارت‌اند از: بحرین، کویت، عراق، عمان، قطر، عربستان‌سعودی و امارات‌متحده‌عربی. در میان این کشورها غیر از عمان که از قرن ۱۷ میلادی دارای حکومت پادشاهی بوده است و عربستان ۱ اگرچه دولت آن در سال ۱۹۲۲ تشکیل شده‌است، ولی می‌توان گفت آ که حاکمیتی چندصدهاله داشته است، عمر بقیه آنها کمتر از ۱۰۰ سال است و مخصوصاً بحرین حساب کاملاً جداگانه‌ای دارد، زیرا بحرین از دوران باستان تاکنون بخشی از خاک ایران بوده است که ۵۰سال قبل در جریان یک زدوبند غیرقانونی میان شاه معدوم و دولت‌های آمریکا و انگلیس از ایران جدا شده است و امروزه اصلی‌ترین خواست‌کننده مردم بحرین بازگشت این استان جدا شده از کشورمان به سرزمین اصلی و مادری آن، یعنی ایران اسلامی است. اما درباره ماهیت واقعی امارات که داعیه کشور بودن دارد، علاوه بر اسناد پادشده، اشاره به یک سند تاریخی دیگر نیز خالی از فایده نیست و آن اینکه تا اواسط سده ۱۹ میلادی منطقه‌ای از جنوب خلیج‌فارس که از قطر امروزی تا سواحل عمان را در بر می‌گرفته (امارات‌متحدهعربی امروز) به «ساحل دزدان دریایی- ساحل القرقان» شهرت داشته است و در سال ۱۸۲۰ باحمله نیروهای هندوانگلیس (کمپانی هند شرقی) پیمان صلحی بین آنها امضا شد و از آن زمان منطفه‌ای که امروزه با عنوان «امارات‌متحده‌عربی» شناخته می‌شود به «ساحل متصلاحه – ساحل آشتی –Coast Trucial» تغییر نام پیدا کرد!

### کارنامه رسوایی آقای گزارشگر!

روزنامه ایران در یادداشتی با‌اشاره به گزارش گزارشگر حقوق بشر در امور ایران که اخیراً و پس از شکست‌بزرگ جبهه تجزیه‌طلبان،سلطنت‌طلب‌ها، تروریست‌ها و رسانه‌های تروریستی افشایی شده ایران ناقض حقوق زنان خوانده است، نوشت: با همه افتضاحات و رسوایی‌هایی که جناب جاوید رحمان به بار آورده است، اکنون و پس از گذشت یک سال از شکست دروغ زن، زندگی، آزادی، او در جلسه فرعی حقوق بشر پارلمان اروپا سخنان مداخله‌جویانه و ادعاهای واهی از وضعیت زنان در ایران ارائه داده و تازه مدعی است که چرا او به ایران راه نمی‌دهند؟!

اما دو نکته مهم در پایان این نوشته خالی از لطف نیست: اول اینکه تعیین گزارشگر ویژه حقوق بشر برای ایران، فاقد وجهت حقوقی است و از همان سال ۱۳۹۰ که قطعنامه تعیین گزارشگر ویژه حقوق بشر برای ایران با کارگردانی آمریکا تصویب شد، شواهد نشان می‌داد مأموریت گزارشگر ویژه حقوق بشر در مورد ایران، بیرون از بسترهای حقوقی و موازین حقوق بشر است و او را گمراه‌دانان تا از حقوق بشر به عنوان ابزار فشار علیه ایران اسلامی استفاده کنند. دوم اینکه دشمنان جمهوری اسلامی همه ظریف‌ها و توان خودشان را به صحنه آوردند تا با حربه حقوق بشری، ایران را در موضع انفعال و ضعف قرار دهند اما رئیس‌جمهور کشورمان هفتنه گذشته و در مجمع عمومی سازمان ملل، پدربد حقوق بشر غربی را به محاکمه کشاند: «ما آمریکا که خود بزرگ‌ترین زندان مادران در جهان را دارد، می‌تواند صداقت‌ان بگران حقوق زنان باشد!» اکنون باید در امتداد این سؤال از جناب جاوید رحمان پرسید، آیا بازی در زمین آمریکا و گزارش‌های کذب علیه ایران، چیزی جز رسوایی است؟!

### معنای ضربه امنیتی به تروریست‌ها

روزنامه صبح‌خون یادداشت دیروز خود را به ضرب‌بشست وزارت اطلاعات به ترویهایی که تروریستی اختصاص داد و نوشت: در روزهایی که مردم به فراخوان‌های متعدد اپوزیسیون و ویرانی طلبی بی‌اعتنا می‌روند و معاندان نتوانستند با بهانه‌جویی‌های مختلف و تحریک احساسات مردم آنان را به خیابان‌ها بکشانند، حالا فعالیت دشمنان وارد فاز جدیدی شده است و تلاش دارند با طراحی عملیات‌های گسترده تروریستی که از ضرب‌بشست و خشونت بالای‌بر برخورد با بنده، سراسر کشور را با آشوب و درگیری ناامن کنند.

اما تاکنون مردم ایران با نااهلی و بصیرت خود و جمهوری اسلامی نیز با قدرت و اقتدار توانسته است، برنامه‌های دشمن تحت عنوان برانزادی، تروریسم و فعالیت‌تجزیه‌طلبانه را خنثی کند. خنثی‌سازی عملیات بزرگ تروریستی و پیشگیری از انفجار ۲۰۰مبم در نقاط پرتردد تهران، اقدام کوچکی نیست. هوشماری وزارت اطلاعات در این مورد- پس از خنثی‌سازی ۲۰۰مبم در خوزستان در آستانه اردیبهن و ۴۰مبم بسیار خنرب که قرار بود در دهه اول محرم در هیئت‌های تهران منفرج شود- هم امنیت مردم را تأمین کرد و هم رسانه‌های بزرگ دنیا را در ایران هراسانی ناکام نمود. در همین یک ماه گذشته و در شرایطی که مردم کشورمان در ایام محرم به عزاداری سالار شهیدان مشغول بودند، دشمنان آن‌ها نداشتند و به دنبال ایجاد سلسله‌نامه‌های متغول جدیدی در کشورمان بودند که با هوشیاری و چشم‌مان باز نیروهای امنیتی و اطلاعاتی کشورمان، خطرهای بزرگی کشف و خنثی شد.

### ریشه شکل‌گیری توهمات نانیاهو

روزنامه جام‌جم در یادداشت دیروز خود به رجز خوانی‌های نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی علاوه بر ایران پرداخت و نوشت: این برای چندمین بار است که رژیم‌صهیونیستی در سازمان ملل علیه جمهوری اسلامی ایران، خط و نشان می‌کند و از طراحی‌های خود برای منطقه صحبت می‌کند. در حالی است که رژیم‌صهیونیستی به هیچ‌یک از قواعد بین‌المللی و منشور جهانی حقوق‌ساز شده در سال است به آن پیوسته‌اند و پروتکل‌های مربوط به قوانین هسته‌ای مثل آن بی‌تی، هیچ‌گونه پیبندنی و ورودی ندارد و باداشتن دهها زرادخانه و صدها کلاهک هسته‌ای به عنوان بین‌المللی پشت کرده است. او در چنین شرایطی در مقابل ایران رژیم‌صهیونیستی انجام شد، بازم سخنرانی بین‌المللی و البته در مقابل صندلی‌های خالی مجمع عمومی سازمان ملل، نه فقط برای ایران بلکه برای منطقه غرب آسیا(خاورمیانه) دست به تریسیم نقشه‌های شومی زد و مدعی شد خاورمیانه جدیدی باید شکل بگیرد که محور آن رژیم غاصب صهیونیستی خواهد بود!اما نانیاهو در مقابل دوربین‌های جهانی علیه ملت ایران بیان کرد، بسیار جای شگفتی دارد که البته بخشی از سخنان او با عقب‌نشینی همراه شد و دفترش تغییراتی در سخنرانی او اعمال کرد اما حتی با وجود این عقب‌نشینی، اصلاحات که از سوی دفتر نخست‌وزیر رژیم‌صهیونیستی انجام شد، در این مدت هم نانیاهو از نظر حقوق بین‌الملل قابل پیگرد قانونی است، زیرا رژیم‌صهیونیستی ادعا کرده است جمهوری اسلامی ایران را باید در مقابل تهدیدات جدی و تأثیر گداز هسته‌ای-نظامی قرار داد!

طرح چنین اظهاراتی از سوی نخست‌وزیر رژیم جعلی صهیونیستی در مجمع عمومی سازمان ملل، نشان‌دهنده قلدری و قانون‌ناپذیری این رژیم است که متناسفانه از سوی آمریکا و برخی قدرت‌های غربی مورد حمایت قرار می‌گیرد. نکته بعد اینکه طرح این ادعاها، نشان‌دهنده تروس و واهمه‌های است که درنتها گریبانگیر مقامات امنیتی و نظامی رژیم‌صهیونیستی شده، بلکه نخست‌وزیر این رژیم هم با آن روبه‌رواست، زیرا می‌داند در ماه‌های پیش رو احتمال فروپاشی دولت او وجود دارد و پس از آن هم باید منتظر فروپاشی اسرائیل در آینده نزدیک باشد.



گفت‌وگو

## گفت‌وگو با حمیدرضا راوش، طراح رژه نوین سپاه

سال ۱۳۸۷ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی سبک جدیدی از رژه و اجرا کرد که حمیدرضا راوش، مبدع آن در این باره گفت: رژه با شکل جدید در محضر حضرت آقا در دانشگاه امام حسین(ع) اجرا شد و همان‌جا ایشان فرموده بودند که «من یک نگرانی درباره رژه داشتم که بر طرف شد.»

به گزارش تسنیم، سال ۱۳۸۷ از سوی رهبر معظم انقلاب اسلامی سال نوآوری و شکوفایی نامگذاری شد و در همین سال سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نوع جدیدی از رژه را در روز ۲۱ شهریور به نمایش گذاشت که با رژه کلاسیک و مرسوم نیروهای مسلح کاملاً متفاوت بود. از آن زمان به بعد این رژه تبدیل به رژه مصوب سپاه شد و تقریباً در تمامی مراسم رسمی نیروهای سپاه به همین شیوه رژه را بر گزار می‌کنند. رژه نوین سپاه که نام اصلی رژه سپاهیان محمدرسول‌الله(ص) برای آن انتخاب شده است، از سوی یکی از مربیان جوان رژه در یادگان امام رضاع(ع) شهرستان کازرون به نام حمیدرضا راوش متولد سال۱۳۵۶ طراحی شده است.

انفاقات، زندگی آقای راوش را در مسیر دیگری قرار می‌دهد و موجب می‌شود از همان سنین نوجوانی یا تدریس، ورزش‌های رزمی و هنر آشنا شود و از فردی که علاقه‌ای به نظامی‌شدن نداشته است، شخصی را می‌سازد که مبدع رژه نوین در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی می‌شود و هم‌اکنون نیز مسئول مؤسسه فرهنگی «میقات» در نیروی زمینی سپاه است. طراحی رژه جدید در سپاه داستانی شنیدنی دارد. آنچه در ادامه می‌آید، گفت‌وگو با مبدع رژه نوین سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است.

■ ■ ■

**اکثر شما را با فعالیت‌های فرهنگی- هنری می‌شناخستند و شاید هم فکر نمی‌کنند که شما نظامی باشید، چطور وارد فضای نظامی‌گری و تدریس و طراحی رژه شدید؟**

پدرم نیروی رانداورم‌ری و فرمانده کارگاه رانداور می‌کازرون بود. یادم است که ایشان در رژه‌های آن زمان فرمانده یگان رژه‌رونده رانداور می بود و از همان زمان فضای رژه در ذهن من شکل گرفته بود تا اینکه ۱۱ ساله ۱۲ سالم بود که وارد بسیج شدم و به واحد فرهنگی پایگاه کربلای مسجد امام حسین(ع) شهرستان کازرون رتقم و ثبت‌نام کردم و از همان روزهای اول به دلیل برخورداری از مری خوبی به نام جناب سرهنگ خسروی که برادر دو شهید بود، علاقه‌مند به فضای نظامی شدم. این فضا ادامه داشت تا اینکه به خدمت سربازی رتقم و در آنجا آموزش مریگری سرباز را گذراندم و بعد از دوره آموزشی وارد معاونت آموزش سپاه ناحیه کازرون شدم و از آنجا که آنجا بودند مطالب بسیار زیادی یاد گرفتم و این خواست خدا بود که این مسیر برای من شکل بگیرد، البته خودم هم هیچ وقت فکر نمی‌کردم در حوزه نظامی وارد مریگری شوم. من از سن ۱۵ سالگی ورزش رزمی جیت کاندو را تحت نظر استاد مصطفی دلپذیر آموزش می‌دادم و به صورت حرفه‌ای شروع کردم و این موضوع در زمان سربازی که مجبور بودم برای مریگری رژه تمرینات بسیاری انجام دهم، به من خیلی کمک کرد، البته همان زمان باشگاه هم با فضای مریگری آشنا شدم. شرایط مالی خانواده ما طوری نبود که هر سه برادر بتوانیم به باشگاه برویم، برای همین من به دو برادر دیگرم در منزل تدریس ورزش رزمی می‌کردم.

■ **با نگاه هنری احساس کردم رژه هم آسیب‌زننده است و هم شور ندارد**
به هر حال این مسیر بی‌گسری از همان زمان ۱۴-۱۵ سالگی در من شکل گرفت اما اینکه به خدمت سربازی رتقم و در آنجا هم این مسیر در قالب مریگری رژه ادامه پیدا کرد و در آن زمان من متوجه شدم رژه به صورت مرسوم ضرهای بسیاری دارد. در دوران سربازی علاوه بر تدریس رژه به سربازان هم عنوان مریی بسیج نیز انتخاب شدم و هر شب برای آموزش به مساجد مختلف می‌رفتم، همچنین به عنوان مریی آماجگی دفاعی در مدارس نیز فعالیت می‌کردم و به این ترتیب هم قمتاده‌به‌نفس شدم برای تدریس پیدا کردم و هم شیوه ارتباط با جوانان را یاد گرفتم. در دوران مریگری رژه با همان سابقه و نگاه هنری احساس کردم رژه رژه هم آسیب‌زننده است و هم شور و حال ندارد و باید چیزی به آن اضافه شود، بنابراین جرقه ایجاد تغییر در رژه در ذهن من زده شد اما خیلی جدی به آن فکر نمی‌کردم، چون کسی هم تغییر رژه را قبول نمی‌کرد.

■ **به خودم گفتم سرم هم سرد، نظامی نمی‌شوم**
کم‌کم به پایان دوران سربازی نزدیک می‌شدم و چون خیلی سختی کشیده بودم از فضای نظامی‌گری سوده‌شده بودم، بنابراین زمانی که مسئول گزینش سپاه کازرون به من و چند نفر دیگر پیشنهاد عضویت در سیاه را داد، پیش خودم گفتم که اگر سرم هم برود محل است دوباره به این فضای نظامی‌گری بازگردم. پس از پایان سربازی مدتی به عنوان معلم قرارداد می‌مدتی هم در دکه روزنامه‌فروشی عمومیم کار کردم اما این کارها من را اقیانص نمی‌کرد، در این مدت هم مسئول گزینش سپاه کازرون دائم پیام می‌داد که «به فلاتی می‌خواهیم پیشش من بیایم»، بالاخره یک روز نزد ایشان رتقم، من در آن زمان دیپلم داشتم. ایشان به من گفت: «باید به آموزش درجه‌داری بروی اما اگر از خودت عرضه نشان دهی، به دوره افسری



سرورین سیاسی، ۹۰۰۲۰۶۰۸۸۲۲۳

گفت‌وگو با حمیدرضا راوش، طراح رژه نوین سپاه

# طراحی جدید رژه سپاه، نگرانی «آقا» را برطرف کرد



استفاده کردم. در آن مقطع بین آموزشگاه‌های رزم قدماتی، مسا و آموزشگاه شهید ثابت‌خواه کرمانشاه رژه حماسی یا همان ضرب چهار را همراه با رجز خواندن اجرا می‌کردیم که البته کار ما خیلی مطرح نبود اما آموزشگاه شهید ثابت‌خواه به واسطه فرماندهی که داشت، این کار را خیلی حرفه‌ای انجام می‌داد و من هم خیلی وقت‌ها از آنها الگو گرفتم. فرمانده یادگان ما از من می‌خواست برای مراسم رزم قدماتی در تمام نیروهای مسلح شد. بعد از آن مراسم جمع کردند و جلسه‌ای به ریاست سردار ایوب سلیمانی تشکیل شد که من هم در آن جلسه بودم. در آن جلسه گفته شد که «حضرت آقا مطالبه‌ای در مورد رژه دارند و فرمانده کل سپاه هم تأکید دارند که این کار باید انجام شود» و ما هم زمان زیادی تا اولین صحبتی شد که از بچه‌های حزب‌الله لبنان برای این کار گرفته شد است. در همان جلسه فیلمی از رژه در کشورهای مختلف به خصوص کشورهای عربی از شرق آسیا پخش کردند اما زمان پخش آن سرم گاهی ساعت‌ها به تغییر شیوه رژه فکر می‌کردم اما منتظر بودم شرایط اداب نظامی و نظام جمع بود. من باید دقیقاً همان رژه‌ای را که قبول نداشتم، آموزش می‌دادم. در آن مقطع انتقادتم به نوع رژه را منتقل می‌کردم اما غر نمی‌زدم و سعی می‌کردم در عین انتقاد بهترین مریی رژه باشم و یگانم بهترین رژه را برود. اما مخب، موضوعی را که سال‌ها بود در دانشگاه‌ها و مراکز نظامی تدریس می‌شد، نمی‌شود به راحتی تدبیر داد و اگر تدبیر آقا در این باره نبود، شاید این اتفاق نمی‌افتاد.

■ **مگر رژه کلاسیک چه برادری داشت که باید یک نوع جدید از رژه طراحی می‌شد؟**
شما وقتی در شرایط عادی بخواهید پای‌تان را به زمین بکوبید، معات می‌کنید که چگونه این کار را انجام دهید که به بدن‌تان آسیب نرسد اما در زمان رژه که قرار است از جلوی جایگاه عبور کنید و باید هم‌زمان نظم و انضباط را هم‌زمان برانگیزد و می‌توانید این آموزش‌ها با عملیات روانی و مسائل فرهنگی بود. این روش من سربازانی را که مکانیکی بلد نبود، صبح تا ظهر به مکانیکی یادگان می‌فرستادم و بعد از ظهر هم در آنجا کلاس در روز برای آنها ساعت یک ساعت کلاس برگزار می‌کردم، به این ترتیب چون آن سرباز به کاری که تخصص داشت مشغول بود و احساس می‌فیدون می‌کرد، با‌ذهنی‌اش در کلاس‌ها بالاتر می‌رفت، برای مثال ما در آن زمان ۲۰ساعت کلاس سلاح باید بر گزار می‌کردیم، اما با اتخاذ این روش ۴۰ساعت به چهار ساعت کاهش پیدا کرد اما نمره تیراندازی تمامی سربازان این گروهان بالای ۸۰بود چیزی که در سایر گروهان‌ها یا ۴۰ساعت آموزش هم اتفاق نمی‌افتاد، البته این رابطه دوطرفه بود، من سعی می‌کردم بیگار نمانم و دائم در حال یادگیری باشم، می‌رفتم و به سربازانی که کاری بلد بودند، می‌گفتم: مثلاً می‌شود به من جوشکاری یا بنایی یاد‌دهید؟» همین الان هم که با بعضی از آنها در ارتباط هستم، به آنها استاد می‌گویم و جالب است بنادید همین جوشکاری و بنایی در طراحی رژه به من کمک کرد.

■ **رژه حماسی پایه اولیه رژه نوین در سپاه شد**
همین تجربه را در آموزش رژه هم پیاده و از عملیات روانی برای افزایش برآیند سایر کارهای آموزشی استفاده کردم. در آن مقطع بین آموزشگاه‌های رزم قدماتی، مسا و آموزشگاه شهید ثابت‌خواه کرمانشاه رژه حماسی یا همان ضرب چهار را همراه با رجز خواندن اجرا می‌کردیم که البته کار ما خیلی حرفه‌ای انجام می‌داد و من هم خیلی وقت‌ها از آنها الگو گرفتم. فرمانده یادگان ما از من می‌خواست برای مراسم رزم قدماتی در تمام نیروهای مسلح شد. بعد از آن مراسم جمع کردند و جلسه‌ای به ریاست سردار ایوب سلیمانی تشکیل شد که من هم در آن جلسه بودم. در آن جلسه گفته شد که «حضرت آقا مطالبه‌ای در مورد رژه دارند و فرمانده کل سپاه هم تأکید دارند که این کار باید انجام شود» و ما هم زمان زیادی تا اولین صحبتی شد که از بچه‌های حزب‌الله لبنان برای این کار گرفته شد است. در همان جلسه فیلمی از رژه در کشورهای مختلف به خصوص کشورهای عربی از شرق آسیا پخش کردند اما زمان پخش آن سرم گاهی ساعت‌ها به تغییر شیوه رژه فکر می‌کردم اما منتظر بودم شرایط اداب نظامی و نظام جمع بود. من باید دقیقاً همان رژه‌ای را که قبول نداشتم، آموزش می‌دادم. در آن مقطع انتقادتم به نوع رژه را منتقل می‌کردم اما غر نمی‌زدم و سعی می‌کردم در عین انتقاد بهترین مریی رژه باشم و یگانم بهترین رژه را برود. اما مخب، موضوعی را که سال‌ها بود در دانشگاه‌ها و مراکز نظامی تدریس می‌شد، نمی‌شود به راحتی تدبیر داد و اگر تدبیر آقا در این باره نبود، شاید این اتفاق نمی‌افتاد.

■ **بعد از این جلسه و تصمیمی که شما گرفتید، چطور این رژه جدید را طراحی کردید؟**

رژه نوین هر چه فکر می‌کردم هیچ اتفاقی نمی‌افتاد، من که خودم را انسان خلاق می‌دانستم، هر چه فکر می‌کردم به نتیجه‌ای نمی‌رسیدم. زمانی که می‌خواستم سربازان رژه حماسی کار کنم، می‌رفتم مداحی و موسیقی، به خصوص موسیقی سنتی می‌رفتم. می‌دادم و از اشعار و ضرابهنگ‌ها الگو می‌گرفتم. این‌بار هم بچه‌ها فایلی از مداحی‌های مختلف از دوران دفاع مقدس و بعد از آن در اختیار من قرار داده بودند، یکی از آنها را باز کردم و به یک‌باره به یک دنیای دیگر رتقم و بر گشتم. درست یادم نیست مداحی از آقای کوبتی‌پو بود یا فخری اما شعرش این گونه شروع شد: «باید از قرآن یاری نمودن، اساس فتنه را ویران نمودن، سنپاسی محمد می‌اید می‌آید»، من دیگر نفهمیدم چه شد. از جایم بلند شدم در عرض دوسه دقیقه فرم رژه را بسنتم و ننشتم. به میدان یادگان رتقم، سربازان و مربیان هم هر کدام در نحوی در حال تمرین بودند. ۱۰روز گذشته بود و هیچ‌کس به نتیجه‌ای نرسیده بود و بچه‌ها تقریباً ناامید شده بودند، گفتم: «می‌شود یک گروهان به من بدهید؟» گروهان را تحویل گرفتم و از آنجا که شاکله فرهنگی داشتم، بچه‌ها را برای تمرین رژه به حسینیه یادگان بردم. در ایام معمولی هم من همیشه بعد از نماز مغرب و عشا در یادگان می‌ماندم و به معاشرت با سربازان می‌پرداختم و از این طریق به آنها روحیه می‌دادم که آن‌ها می‌خواستند، برخی سربازان هم که می‌خواستند سربازی را ترک کنند، می‌گفتند: «وقتی این روحیه‌تورا دیدیم، تصمیم گرفتم که تمرین برای شروع تمرین همان مداحی را با بچه‌ها انجام بدم، گویی این شعر قلب بچه‌ها را هم به پرواز درآورد، در مرتبه اول سربازان چنان جوانی دادند که گویی سقف حسینیه می‌خواست بپرد، یک تمرین چهارساعته خیلی خوب باهم داشتم و در حالی که بر خلاف رژه کلاسیک، رژه جدید در صورت چهارساعته خیلی خوب باهم داشتم و در حالی که بر خلاف رژه کلاسیک، رژه جدید در فرم اولیه رژه بود که آنها را اصلاح کردیم و کم‌کم برای آن شعر، ملودی و موسیقی هم طراحی شد و رژه به صورت امروزی آن درآمد.



در رژه جدید فرمان اجرای رژه به این صورت است که فرمانده میدان «ایه «واعذوا لهم…» را می‌خواند و نیروها هم در حالی که دست‌های خود را بر گرفته‌ده، به سمت آسمان می‌پرن، این آیه را تکرار می‌کنند و این‌به معنای دریافت پیام الهی است، حرکت دست نیز بر گرفته از یکی از فنون ورزش‌های رزمی است

سه‌شنبه ۴ مهر ۱۴۰۲ | ۱۰ ربیع‌الاول ۱۴۴۵

به ایشان تقدیم کردم و معتقدم خود اهل‌بیت(ع) به آن نظر کردند، نام این رژه را هم رژه سپاهیان محمد رسول‌الله(ص) گذاشتم.

**فلسفه و معنای حرکات در رژه جدید چیست؟**

در رژه جدید فرمان اجرای رژه به این صورت است که فرمانده میدان آیه «واعذوا لهم…» را می‌خواند و نیروها هم در حالی که دست‌های خود را گره کرده، به سمت آسمان می‌پرن، این آیه را تکرار می‌کنند و این به معنای دریافت پیام الهی است، حرکت دست نیز برگرفته از یکی از فنون ورزش‌های رزمی است، از طرف دیگری شما عدای را می‌بینید که به صورت هماهنگ دست‌های‌شان را گره کرده، به سمت بالا گرفته‌اند، در ذهن این نداعی می‌شود که در حال سر دادن شعار مرگ بر آمریکا هستند و این بخش هم برگرفته از فلسفه انقلاب اسلامی است. در حقیقت روز اول من فقط فرم حرکت پا در رژه را طراحی کردم و بعد از آن شاید اغراق نباشد که بگویم بیش از ۲۰هزار ساعت روی طراحی بقیه حرکات رژه فکر کردم و رژه‌ای که امروز انجام می‌شود با رژه روز اول متفاوت است. در روز اول، رژه ما رژه سایر یگان‌ها را به هم یخت، ولی امروز این‌طور نیست و این مشکل حل شده است، زیرا این رژه سه تنها برای یک گروهان بلکه باید از نسوی یگان‌های متعدد اجرا می‌شد و در مسیر طراحی و اصلاح آن بسیاری از دوستان به من کمک کردند. یکی از مشاوران اصلی من هم همسرم بود، ساعت‌ها

با ران گرفت و فضای کار ما هم نظر امیر شیرمردی را جلب کرد، ایشان از جایگاه به پایین آمدند تا مانند بچه‌ها زیر باران باشند و مثل ابر بهار گریه می‌کردند. ما نمایشمان را که تلفیقی از سرود، رژه حماسی و تئاتر با موضوع دفاع مقدس بود، اجرا کردیم و در نهایت هم به رژه از مقابل جایگاه ختم کردیم. امیر شیرمردی بعد از پایان نمایش گفتند: «شما با این کار تمام ذهنیت من را تغییر دادید و هر چه را می‌خواستم ببینم، دیدم». بعد هم بدون بازدید از بخش‌های مختلف یادگان رفتند و یادگان ما یادگان نمونه رزم قدماتی در تمام نیروهای مسلح شد. بعد از آن مربیان رژه سپاه، از سراسر کشور را در نیروی مقاومت بسیج جمع کردند و جلسه‌ای به ریاست سردار ایوب سلیمانی تشکیل شد که من هم در آن جلسه بودم.

در آن جلسه گفته شد که «حضرت آقا مطالبه‌ای در مورد رژه دارند و فرمانده کل سپاه هم تأکید دارند که این کار باید انجام شود» و ما هم زمان زیادی تا اولین صحبتی شد که از بچه‌های حزب‌الله لبنان برای این کار گرفته شد است. در همان جلسه فیلمی از رژه در کشورهای مختلف به خصوص کشورهای عربی از شرق آسیا پخش کردند اما زمان پخش آن سرم گاهی ساعت‌ها به تغییر شیوه رژه فکر می‌کردم اما منتظر بودم شرایط اداب نظامی و نظام جمع بود. من باید دقیقاً همان رژه‌ای را که قبول نداشتم، آموزش می‌دادم. در آن مقطع انتقادتم به نوع رژه را منتقل می‌کردم اما غر نمی‌زدم و سعی می‌کردم در عین انتقاد بهترین مریی رژه باشم و یگانم بهترین رژه را برود. اما مخب، موضوعی را که سال‌ها بود در دانشگاه‌ها و مراکز نظامی تدریس می‌شد، نمی‌شود به راحتی تدبیر داد و اگر تدبیر آقا در این باره نبود، شاید این اتفاق نمی‌افتاد.

■ **بعد از این جلسه و تصمیمی که شما گرفتید، چطور این رژه جدید را طراحی کردید؟**

رژه نوین هر چه فکر می‌کردم هیچ اتفاقی نمی‌افتاد، من که خودم را انسان خلاق می‌دانستم، هر چه فکر می‌کردم به نتیجه‌ای نمی‌رسیدم. زمانی که می‌خواستم سربازان رژه حماسی کار کنم، می‌رفتم مداحی و موسیقی، به خصوص موسیقی سنتی می‌رفتم. می‌دادم و از اشعار و ضرابهنگ‌ها الگو می‌گرفتم. این‌بار هم بچه‌ها فایلی از مداحی‌های مختلف از دوران دفاع مقدس و بعد از آن در اختیار من قرار داده بودند، یکی از آنها را باز کردم و به یک‌باره به یک دنیای دیگر رتقم و بر گشتم. درست یادم نیست مداحی از آقای کوبتی‌پو بود یا فخری اما شعرش این گونه شروع شد: «باید از قرآن یاری نمودن، اساس فتنه را ویران نمودن، سنپاسی محمد می‌اید می‌آید»، من دیگر نفهمیدم چه شد. از جایم بلند شدم در عرض دوسه دقیقه فرم رژه را بسنتم و ننشتم. به میدان یادگان رتقم، سربازان و مربیان هم هر کدام در نحوی در حال تمرین بودند. ۱۰روز گذشته بود و هیچ‌کس به نتیجه‌ای نرسیده بود و بچه‌ها تقریباً ناامید شده بودند، گفتم: «می‌شود یک گروهان به من بدهید؟» گروهان را تحویل گرفتم و از آنجا که شاکله فرهنگی داشتم، بچه‌ها را برای تمرین رژه به حسینیه یادگان بردم. در ایام معمولی هم من همیشه بعد از نماز مغرب و عشا در یادگان می‌ماندم و به معاشرت با سربازان می‌پرداختم و از این طریق به آنها روحیه می‌دادم که آن‌ها می‌خواستند، برخی سربازان هم که می‌خواستند سربازی را ترک کنند، می‌گفتند: «وقتی این روحیه‌تورا دیدیم، تصمیم گرفتم که تمرین برای شروع تمرین همان مداحی را با بچه‌ها انجام بدم، گویی این شعر قلب بچه‌ها را هم به پرواز درآورد، در مرتبه اول سربازان چنان جوانی دادند که گویی سقف حسینیه می‌خواست بپرد، یک تمرین چهارساعته خیلی خوب باهم داشتم و در حالی که بر خلاف رژه کلاسیک، رژه جدید در صورت چهارساعته خیلی خوب باهم داشتم و در حالی که بر خلاف رژه کلاسیک، رژه جدید در فرم اولیه رژه بود که آنها را اصلاح کردیم و کم‌کم برای آن شعر، ملودی و موسیقی هم طراحی شد و رژه به صورت امروزی آن درآمد.